

freds (Blisen = Finecke), om at der Intet vilde være tabt, men at det endog fra et vist Standpunkt kunde være godt, om denne Sag ikke fandt sin endelige Afgjørelse i denne Session, idet der inden den næste forestod nye Valg. Jeg skal dog ikke vende tilbage til, hvad der i den Henseende allerede er bleven berørt om det lidet Helbige i at gjøre en Jernbanesag til et Valgprogram, men jeg vil i denne Anledning drage til Minde, hvorledes man her saa ofte har villet paastaae, at Provindsalfstænderne consumerede saa megen Tid uden at komme til tilsvarende Resultater; vilde man da ikke ved at eftersee vore Forhandlinger om denne Jernbane og de Forhandlinger, der ere førte om en saadan ogsaa i forrige Aar, med Høje kunne vende denne Anse mod os. Dersom den ærede Rigsdagsmand vilde gjøre den Tankegang, han har fremført, anvendelig i England, saa turde der ingen Afgjørelse kunne finde Sted af saadanne Sager i hele 4 Aar, idet jo nemlig Parlamentet bliver valgt for syv Aar i hiint Europas ældste constitutionelle Land. Grundloven, saaledes som den blev forelagt af det Ministerium, hvoraf den ærede Indenrigsminister og den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) vare Medlemmer, var det foreslaaet, at Folkethinget skulde være sammen i 4 Aar; den Tids demokratiste Land forandrede det til 3 Aar, men saa skulde dog ogsaa efter Grundlovens § 60 Rigsdagsmændene ene være bundne ved deres Overbeviisning, og ikke ved nogen Forfrist fra deres Vælgere. Jeg troer derfor, at det er i Overensstemmelse med Grundlovens Aand, naar man ikke nu ved en Sag som denne tager noget Hensyn som det, der blev fremhævet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Blisen = Finecke). Dersom denne ærede Rigsdagsmand iøvrigt vilde være consequent, maatte han jo ogsaa komme videre, saa maatte han ogsaa i denne Retning komme til det Standpunkt, som i sin Tid blev indtaget af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), dengang han meente, at Folkethingsmændene egentlig kun burde vælges for eet Aar, for at Vælgernes atter og atter kunde faae Leilighed til at gjøre deres fornøiede Indflydelse gjældende. Jeg maa

altsaa gjentagende fastholde, at den Betragtningssmaade, som blev gjort gjældende af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Blisen = Finecke), at man overhoved ikke skulde være betænkelig ved, om der slet ikke kom Noget ud af denne Sags langvarige Forhandlinger, ikke kan have Meget at bethyde.

Klein: Jeg skal ikke opholde mig ved de store og brændende Spørgsmaal i denne Sag; jeg troer, at der omtrent er anført Alt, hvad der kan siges for og imod de forskjellige Anskuelser, og at ethvert af Thingets ærede Medlemmer har dannet sig en fast Overbeviisning i saa Henseende, idetmindste er det Tilfældet med mig. Det er kun et underordnet Punkt, hvorpaa jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden, og som jeg navnlig gjerne vilde anbefale til det ærede Udvalgs Overveielse inden denne Sags tredie Behandling. Det hedder i Lovudkastets § 5: „Erstatningen for Grunde og Eiendomme, der ifølge en i Henhold til Forordningen af 5te Marts 1845 foretagen Expropriation afgives til Jernbaneanlægene . . . udredes af Kongerigets Finantsfer“; saavidt jeg forstaaer, er Meningens heraf den, at Erstatningen skal bestemmes paa samme Maade, som det er foreskrevet i Forordningen af 5te Marts 1845, at Erstatningssummen altsaa skal bestemmes af en Taxationscommission, der sammensættes efter de Regler, som ere foreskrevne i den nævnte Forordning. Efter denne Forordnings § 10 skal en saadan Taxationscommission bestaae af 4 Mænd, af hvilke Rentekammeret, det vil nu siges Indenrigsministeriet, udvælger de 2 og vedkommende Amtsraad og Magistrat de 2 Medlemmer, saaledes at det fremdeles er forbeholdt Indenrigsministeriet at vælge en Dpmand, forsaavidt der maatte være Menighed imellem de 4 Medlemmer i Commissionen. Da Forordningen gav visse Bestemmelser, vare de vistnok fuldførmene tilsvarende, idet det var Forudsætningen, at Erstatningssummen skulde udredes af Statskassen eller af vedkommende private Entrepreneur; men efterat Forholdene have forandret sig, navnlig saaledes, at den ene Halvdeel formæentlig bliver at udrede af vedkommende Amtscommuner, synes det mig at være mindre passende, at Taxationssummen